

Народни посланик и лидер Доста је било Саша Радуловић искључен је пре 15 дана из рада Скупштине без икаквог основа док је образлагао свој амандман о бесплатним уџбеницима, а да га до данас ниједан медиј није питао шта се догодило и шта мисли о томе.

У некој другој земљи на чије се демократске праксе владајућа већина позива, вођа најјаче опозиционе организације који је искључен из рада парламента на 20 дана – истог тренутка би био вест дана и позван на јавни сервис. Међутим, Радуловић не да овим поводом није позван на РТС или било који други медиј, већ његове ставове и рад осталих посланика Доста је било већина медија иначе игнорише или скреће на потпуно ирелевантна питања за грађане Србије.

Да ли је нормално да прави медији, не пропагандна машинерија у облику Информера, Пинка, Студија Б, Српског Телеграфа или Ало-а, не извештавају о томе шта се заиста дешава у Скупштини већ препричавају кафанске опаске посланика који наседају и учествују у провокацијама посланика СНС. И то у тренутку док се расправља о законима

који су животни важни за више од 560.000 основаца, 260.000 средњошколаца и још толико студената, за све наставнике, професоре, и њихове родитеље?

Да ли је нормално да на јавни сервис Србије јуче не буде позван Саша Радуловић који се више од 60 пута (шездесет) јавио по амандманима о законима о образовању, да би га Маја Гојковић искључила из рада парламента јер осим голе силе није било другог начина да га ућутка? Да ли је нормално да у истој емисији о положају посланика опозиције говори посланица која се није јавила за реч од јула ове године?

Истим поводом, јутрос на ТВ Н1 опет није било места за посланике ДЈБ али јесте за посланика ЛДП који, замислите, није ништа рекао у скупштини од новембра 2016. По чему је посланик, који није зинуо годину дана о било чему што занима грађане обе земље, меродавнији да говори о дешавањима у скупштини од посланика Доста је било који су свакодневно мета јадних покушаја да се ућуткају у настојањима да грађанима објасне како власт урушава институције, учествује у криминалу и поткрада своје грађане.

Политика медија "правимо се блесави" није се завршила на овом случају. Нарочито је медијски занимљив случај посланице ДЈБ др Ане Стевановић која је опсовала након што су посланици напредњачке већине Србољуб Филиповић и Марјан Ристичевић, мимо сваке теме, за скупштинским микрофоном брутално лагали о члановима њене породице.

Режимски блатоиди, увек спремни за дискредитацију посланика опозиције, хтели су да сатанизују посланицу Стевановић (која се и извинила грађанима) потенцирајући њено наводно невапитање, наравно свесно "заборављајући" да нагласе да је у питању била спонтана и људска реакција на срамно лагање посланика већине.

Пласирајући њену реакцију, уз намерно прећуткивање увреда напредњака који су њену реакцију изазвали, блатоиди креирају јавно мњење и манипулишу грађанима. Не очекујући да ће реакција посланице Стевановић изазвати незапамћено одушевљење у оном делу јавности која је згрожена напредњачком влашћу, овај догађај је након три дана свесно повучен из свих блатоидних гласила. Нажалост, осим два портала, ниједан, али ниједан једини медији није позвао нашу посланицу како би од ње узео изјаву и

пренео је јавности.

Да ли је могуће да грађани не желе да чују и виде младу, паметну, "најбезобразнију" и "најневаспитанију" посланицу која је, према писању Пинка&Компану направила хаос и циркус у Скупштини Србије?

Шта желимо да кажемо?

Готово сви медији, па чак и они за које већина грађана мисли и осећа да су опозициони, нимало или врло ретко извештавају о суштини скупштинских заседања. Не истражују позадину и узроке појединих догађаја. Попут блатоида, фокус су усмерили искључиво на реакције опозиционих посланика, и без икаквог контекста пишу о увредама и реакцијама посланика, не трудећи се да пруже потпуна објашњења јавности.

Не извештавају нити истражују да председница скупштине безочно украде четири сата расправе о законима. Не пишу да дискриминише посланике са инвалидитетом, да не одговара на питања посланика нити она, нити њен шеф бивши премијер Александар Вучић.

На овај начин, јавност остаје ускраћена за целовиту слику дешавања у Скупштини, што их даље наводи да донесу једностране закључке засноване на половичним чињеницама које су наопако интерпретриране. Ово је један од најучесталијих начина како режим и медији под њиховом контролом манипулишу грађанима.

Својим ћутањем и игнорисањем конкретних актера у скупштинским дешавањима, у овој фарси учествују и озбиљни медији од којих се очекује да буду носиоци демократских промена у друштву. Медији! Новинари! Еј људи, пробудите се! Грађани вас гледају.

(Доста је било)